

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De caritate erga domesticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Punctum III.

Confidera I. Quæ subsidia præ cæteris conducant, ad Voluntatem tuam cum Divina perfectissimè uniendam; ea jam pridem Servator ipse Catharinæ Senensi indicavit, dum præcepit, ut primò quidem firmissimè crederet, DEUM summè potentem esse, adeòque nihil in hoc Mundo sine ejus voluntate accidere posse: Deinde ut pariter crederet, eundem DEUM summè sapientem esse, atque adeò scire id, quod evenire hominibus permittit, in eorum bonum convertere: Denique ut non minùs crederet DEUM etiam summè bonum esse, adeòque non tantùm posse, & scire, sed etiam velle, omnia in Electorum suorum utilitatem ordinare.

Confidera II. Quàm solida & efficacia meritò censeantur hæc media, sive ipse eorum Author consideretur, sive eorum aptitudo ad finem prædictum spectetur, cum planè imprudentissimum esse hominem illum oporteat, qui firmiter tres illas DEI perfectiones, potentiam scilicet, sapientiam & bonitatem apprehendens, & credens, etiamnum tergiversaretur in omnibus eventibus suam Voluntatem Divinæ conformare.

Confidera III. Quomodo tu deinceps his mediis uti velis, & cum S. Davide exclamare: Unam petij à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini, omnibus diebus Vitæ meæ, ut videam voluntatem Domini, & visitem templum sanctum ejus. Ps. 26. Colloquium ad Christum.

Pro V. Die.

MEDITATIO I.

DE CHARITATE ERGA DOMESTICOS.

Tessera.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut Ego dilexi vos. Joan. 15.

Punctum I.

Confidera I. Quod à S. Joanne 1. c. 4. dictum sit: hoc mandatum habemus à DEO, ut, qui diligit DEUM, diligat & Fratrem

Fratrem suum; quod præceptum, etsi omnibus hominibus conveniat, præcipuè tamen à Religiosis & Sacerdotibus observari debet, ut qui se præ alijs facerent esse Discipulos Christi, atque adeò conari debent, ut in illis locum habeat illud Christi: *In hoc cognoscent omnes, quoniam Discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem* Joan. 13.

Considera II. Charitatis hujus perfectionem in eo consistere, ut diligas proximum tuum, sicut teipsum; unde institutibus illius exercendis duplex hæc regula adhibenda est: Quod ab alio oderis fieri tibi, vide, ne tu alteri facias. Tit. 5. c. Et: *Omnia, quaecunque vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis*, Math. c. 7.

Considera III. Quid tu maxime fieri, aut non fieri vel optares, an non ut omnes à tua offensa, (sive cogitatione, sive verbo, sive opere commissa) caveant; & quidquid boni (sive utilis, sive delectabilis, sive honesti) præstare poterant, ex animo conferre studeant? idem & tu alijs facito. Colloq. ad SS. Patronos &c.

Punctum II.

Considera I. Quot titulos habeas, causasque, ob quas summè studere debeas, huic virtuti; nam 1. id Christus à te exigit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos*. Joan. 13. 2. Id ipsum à te status tuus exigit, qui, cum sit unum quasi corpus, quid magis optare poterit, quàm ut membra inter se, quàm arctissime conjuncta maneat? 3. Id quoque à te externi exigunt, qui à te tuoque statu auxilium in spiritualibus expectant; ad hoc enim quid magis necessarium, quàm ut membra operantur benè cohæreant, & ab anima (quæ in Religiosis Ordinibus est Spiritus Sanctus) informari, aptaque effici ad operandum possint? 4. Id tua, & Fratrum tuorum utilitas, lætitiâque exigit; quod enim majus tormentum in corpore erit, quàm membrorum à se invicem separatio? Quæ autem major voluptas, quàm corpore, membrisque benè cohererentibus & sanis gaudere? an non tunc jure locum habebit illud S. Davidis ps. 132. *Ecce, quàm bonum est, & quàm jucundum habitare Fratres in unum, quoniam illic dabit Deus benedictionem, & vitam usque in sæculum.*

Confidera II. Quam potentia ſint hæc motiva ad utiliſſimum dictæ charitatis ſtadium perſuadendum, quamque verè S. Paulus i. ad Cor. c. 13. dixerit: *Si linguis hominum loquar & Angelorum; ſi fidem habeam, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil ſum.*

Confidera III. Quomodo tu hæc motiva hæc perpende; & quid deinceps eorum intuitu in hac materia facere velis. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quibus medijs hæc virtus in corde Religioſi vel Sacerdotis ſolidè, firmitèrque plantari poſſit; tria potiſſimum præ cæteris ſervire poterunt. Primum eſt frequens & devotus uſus S. Communionis; hoc enim Sacramentum, cum ſit pignus amoris, & cum in ſe contineat, de quo S. Paulus ad Ephel. 2. dicit: *ipſe eſt pax noſtra, qui fecit utraque unum* &c. Meritò aptiſſimum medium cenſetur ad animas eorum, qui illud ſuſcipiunt, conjungendas, quam ob cauſam forè Chriſtus pro materia hujus Sacramenti aſſumpſit panem ex pluribus frummenti granis coagmentatum. Secundum eſt, abnegatio propriæ voluntatis, & concupiſcentiæ, quæ radix eſt omnis diſcordiæ; hinc S. Greg. hom. 13. in Evang. ait, in cælis non fore ullam animi moleſtiam, peccandi ve materiæ, quia non adest ibi *meum ac tuum* frigidum illud verbum, & quidquid eſt malorum, in vitam noſtram invehens, innumeræque gignens bella. Accedit, quòd ubi propria voluntas exiit, divina induetur; unde propter tam arctam cum Deo unionem necelle eſt, magnam etiam creaturarum voluntatum inter ſe conjunctionem otiri, cum lineæ, quò propius ad centrum tendunt, tantò arctius inter ſe coeant, & juxta commune philoſophorum axioma: *Quæcunque ſunt eadem unè tertio, etiam inter ſe eadem eſſe cenſeantur.* Tertium eſt, ſi Fratres noſtros, non ut homines, ſed ut Chriſti perſonam repræſentantes intueamur, & quo amore ipſos, hoc & Chriſtum nos amplexurum credamus; quis enim hoc medio inſtructus lædere adhuc proximum auſit, & non potiùs omnibus charitatis fraternæ obſequijs ipſum, & in ipſo Chriſtum demereri ſtudeat.

Confidera II. Quam frequens tibi horum mediolorum occaſo